

HUMORISZTIKUS KÉPES KÖZLÖNY.

Megjelenik minden hóban.

FELELŐS SZERKESZTŐ: KÉNKŐ. — KIADÓ: BARTALITS I.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KRAJ CZÁR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12, SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1887

A „Füstölő“ I. II. és III. összesen 60 számból álló évfolyamából teljes számú példányokkal még szolgálhatunk. E 3 évfolyam együtt és egyszerre rendelve meg 5 frt helyett csak 3 frt. bérmentve

Ime itt az Arany Trombita, Beléfujt egy Antiszemita.

A beteg magyar nemzet orvossága,
Csinálta az ország patikása.

Keresztények, atyafiak ütött már az óra,
Ébredjen hát minden magyar a trombita szóra,
Számos évig szunnyadoztunk, nagyot mulasztottunk,
Egyik bajból a másikba szépen bele usztunk.

Mamelukok országházban sok törvényt alkottak,
A farkasok a nyáj körül szépen gazdálkodtak,
Nem mi vagyunk oka ennek, rossz a mi kormányunk,
Biztunk benne, nem is csoda, ha egyszer csalódtunk.

Az országot megterhelték szörnyű adóssággal,
Költekeztek füre-fára csodás pazarlással,
Hitelezett a magyarnak zsidó-fejedelem,
Ebből támadt összes bajunk, a nagy veszedelem.

A kegyelmes kormányelnök beadta derekát,
Mert a zsidó az országnak több kölcsönt már nem ad,
A míg tartott hitelünkben, szépen kiaknázták,
Országunknak szép vagyont sorban elpotyázták.

Hogy betömjék éhes száját zsidó uzsorásnak,
Kitalálták minden fajtát a sok adózásnak,
Mikor aztán folyamodtunk, adót engedjenek,
Azt üzenték, ha nincs kenyér, fűvet legeljenek.

Panaszkodunk óbégatunk, de ez mind hiába,
Nem hallatszik a mi szavunk kormánypalotába.
Kialtanánk csak egyszerre rettenetes nagyot,
Majd kinyitná kormányelnök Budán az ablakot.

Lenne akkor nagy ijedtség ős Budavárában,
A hol annyit jubiláltak miniszterszobában,
Kipkednének, kapkodnának, lenne lőtás-futás,
Szaladna föl ős Budára sok zsidó árendás.

Tartsunk össze tömegesen ezt majd észreveszik,
Akkor aztán szép nyájasan kérdik, hogy mi tetszik?
Sok nem tetszik kegyelmes úr ha zokon nem jvénne,
Falunkbeli öregbiró ezt majd elbeszélne.

No mi baj hát? Bátran szóljon öreg biró uram,
Hogyha baj van mesterségem, hogy azt kijavítsam,
De ha talán a zsidókról akarna beszélni,
Jobb lett volna honmaradni a lovát kefélni.

Nem szeretem, hogy kelmetek a jó zsidót bántják,
Becsületét, tisztességét a sárba lerántják,
Becsüljék meg a zsidót s tanuljanak tőle,
Élelmesnek áll a világ, azt mondják felőle.

Megengedem uram, hogy van becsületes zsidó,
Kond' a biró, hiszen van ám ritka fehér holló,
Hétszázezer között akad elvétve egy-kettő,
Minél mesterségét rosszul végezte a metsző.

De hát az a többi mind csak szépséges mákvirág,
Miattok még egyszer majdcsak felfordul a világ,
Megmondom én kegyelmes úr, hogy hát mi a bajunk
Elpusztúl a zsidó mellett a mi magyar fajunk.

Ezer évig védelmezték őseink e hazát,
De nem azért, hogy a zsidó vegye el a javát,
Nem értünk rá kereskedni, a kardot forgattuk,
Az eszünket csalásokon nem gyakorolhattuk.

Azért szed rá minduntalan bennünket a zsidó,
Mert a magyar becsületes, nem is gyanakodó,
S mert e hadat országunkban testvérül fogadtuk,
Ostobaágunknak árát ugyancsak megadtuk.

Már most uram a helyzetet nem türhetjük tovább,
Kivánságunk el az utból, százmértfölddel odább,
Ha pedig ezt nem tehetjük, törvényt alkossanak,
Hogy fiaink házaikban békén lakhassanak.

Kegyelmes úr téged is csak a nép emelt vállra,
De nem azért, hogy a zsidót ültesd a hátára,
Méltóságod s hatalmadat népek köszönheted,
Honfiszivből tedd meg tehát kötelességedet.

Ezek után, hogy megmondtam, mi legnagyobb bajunk,
Megmondom rá végezetül, mi a kivánságunk,
Kérésemet befoglalom tizenhatsz pontokba,
Kérünk szépen tégy beható pillantást azokba.

1. Zsidóságtól emanczipált kormányt követelünk,
Függetlenül kormányozva legyen a nemzetünk,
Tartozásunk becsülettel majdcsak megfizetjük,
De csak úgyam, ha a terhet egyenlőn viseljük.
2. Adómentes állampapír megadóztatása
Legyen államjövendelmünk egyik kútforrása,
Ne csak mindig az ingatlant szívják nagy adóval,
Kutassák a pénzes-zsákot, azt csipjék fogóval.
3. Nagy adót kell kirovatni börze templomára,
Fáradságunk gyümölcsének orgazda-házára,
Összehordott lopott kincset meg kell adóztatni,
A tolvajok körmeire jól felvigyáztatni.
4. Szesz ital árulása legyen ország kézen,
Hogy a zsidó ne mérgezzon, kormány legyen résen,
Nagy hasznot hoz az országnak ezen intézkedés,
Hogyha ezt is el nem kapja zsidóvesztegetés.
5. Követeljük a regále teljes megváltását,
Zsidó-pancsnak, borgyártásnak szigorú tiltását,
Tiszta jó bor a magyarnak meg nem ártott soha,
Harczolt, tánczolt, jó kedvében nem lett tőle buta,

6. Be kell hozni törvénykönyvbe otthontmentesítést,
Adósságért senki fia ne szenvedjen sértést.
Birtokából adósságért ki ne taszítottassék,
Hogy mint koldus köznyomornak oda ne dobassék.
7. Hatvanhétben három sorból törvény alkottatott,
A zsidóság nagylelkűen emanczipáltatott,
A mily rövid ezen törvény hibás alkotása,
Ép oly rövid legyen annak megváltoztatása.
8. Váltó-írás zsidó ördög veszett találmánya,
A magyart, mint pók a legyet fogja hálójába,
Törvényt kérünk, hogy a szenvedő váltóképeség,
A mint illik magyar népnél, jól megszorítottassék.
9. Magyar népnek sok éven át régi óhajta,
A zsidóbevándorlásnak a'radályozása,
Az Úristen megoltalmaz sáska járásától,
A törvény is oltalmazzon zsidóvándorlástól.
10. Szigorított törvényt kérünk a zsidóbűnökre,
Igazságnak ítélete szálljon a fejükre,
Be kell hozni az esküdtszék helyes intézményét,
A jó lelkiismeretnek igaz ítéletét
11. A gazdának nincs szüksége börzebiróságra,
Zsidó-zsebbe dolgozó ravasz találmányra,
Becsületes gazdáinknak romlását megtűrük,
Kik e fajta biráskodást ki nem küszöbölik.
12. Földbirtokuk a zsidóság el ne ragadhassa,
A zálogos földbirtokot ki ne zsarolhassa,
Mivelhogy nincs egyebünk mint csak 1 darab földünk,
Bármily áron védelmezni szent kötelességünk.
13. Védje meg a törvény jobban a szegény iparost,
Ne pártoljon kontárkodó gazdag zsidógyárost,
Mig a szegény iparosok koldusbotra jutnak,
Iparcikkkel kereskedők palotákban laknak.
14. Keresztények kezén legyen hitel, kereskedés,
Akkor buzánk, gyapjúnk árán lesz majd emelkedés,
Hitelügy és kereskedés nagyon fontos dolog,
Zsidó-érdek kiválóan ezek körül forog.
15. Hogy a választások után adó emeltessék,
Az lenne csak veszedelmes őrült képtelenség,
Felzudulna népességünk, hogy ha ez megessenék,
Ettől pedig bármily kormány menten hanyat esnék.
16. Hogy kiket kell adóztatni, én már elsoroltam,
Nyíltan szoltam, praktikához nem is folyamodtam,
Birtokadó emelését be kell állíttatni,
Jövedelmi pótdókat le kell szállíttatni.
17. Ravasz macska hü kutyával soh'se párosodik,
Pogány zsidó kereszténnyel nem is házasodik,
Nem kérünk a polgárilag kötött házasságból,
Házasodjék mindenki a saját fajtájából.
18. Vallásunkban turkálódznak szabadkőmivesek,
Éjszakákon a pinczékben összegyülekeznek,
A mi igaz és nem csalás, nappal mutatkozik,
Erthetetlen motyogásban nem is nyilatkozik.

* * *

Kegyelmes úr, elmondottam a nép kívánságát,
Feleljen rá, várhatjuk-e igaz jó szándékát,
Fogyatékán van a magyar áldott türelmének,
Igaz szívből adna helyet a jó békekességnek.

* * *

A hatalmas kormányelnök torkát köszörüli,
Nagyot köhint s a homlokát sűrű ránczba szedi,
Vérbeforgó szemével szólón végig tekint,
Kézben levő törvénykönyvre egy jó nagyot legyint.

No atyafi! Meghallgattam feszült figyelemmel,
Panaszára felelek hát egész kényelemmel,
Ország dolga fontos dolog, az már az én gondom,
A közbékét csekélységért biz' én fel nem bontom.

Minden jól van, úgy a hogy van, nem tehetünk jobbat
Mert nincs időm kifundálni sokkal okosabbat,
Én vagyok a gondviselés, bennem megbízhatnak,
Örüljenek, hogy még élnek, hogy még jóllakhatnak.

De a zsidót, azt ne bántsák, mert az jó barátom,
Mert bármikor megszorulok, hát csak előrántom,
Mindég nyitva az erszénye, hogyha rászorulok,
Hálás szívvel örömkönnnyel mindég ráborulok.

Mivel tömjem a hiveim éhes véres száját?
Ha a zsidóm én előttem becsapja ládáját,
Hiszen akkor korteseim mind szétszaladnának,
Valamennyi beállana antiszemitának.

Azt hiszik, hogy más kormányval dolguk jobban folyna?
Minden dögre akad kutya, de jobb az se' volna,
A kormányról lemondani nagyon röstelleném,
Beteg lennék igen soká, mig azt kiheverném.

Kormányoztam jó ideig zsidó segttséggel,
Csak így lehet boldogulni nyakas magyar néppel,
Kútak vizét, a levegőt, majd megadóztatom,
S ha lármáznak, az adóprést még jobban szorítom.

Bíró uram, adja hirül az otthon levőknek,
Földmivesnek, iparosnak és előkelőknek,
A ki zsidót bántani mer vigyázzon magára,
Békös vasat veretek fel a lábaszárára.

Szolt a nagy úr s a könyvére egy jó nagyot bökött,
Két ácsorgó mamelukot jól oldalba döfött:
Látja kedves bíró uram ezt a sok konc-lesőt?
Ezek miatt nem kaphatunk szárazságkor esőt.

* * *

Kegyelmes úr, megköszönjük szépen jó tanácsod,
Ha csak ilyen hatalommal jár a te állásod,
Tiszteljük a törvényeket, a zsidót nem bántjuk,
Mert mi bajunk orvoslását országháztól várjuk.

A hatalom végre is hát a mi tulajdonunk,
Ha mindnyájan összetartva, azzal élni tudunk,
És hogy eztán összetartunk, arra merget vehetsz,
Sakterpárttal, mamelukkal most már el is mehetsz.

A mi népünk józan, eszes, nem megy többé jégre,
Sakterpártok hazugságát megsokalta végre,
Ezek után kegyelmes úr, kedves jó éjszakát
Szemnecz Emilt éltetjük mi az antiszemitát.

Olvasóinkhoz!

Lapunk, — mely hazánkban egyetlen antisemita élcz-lap — tőlünk nem függő akadályok miatt nem jelenhetett meg pontosan és a kellő számban. E gátló nehézségek azonban már megszüntetettvén, igyekezni fogunk a hiányt rövid idő alatt pótolni s a „Füstölő“-t pontosan megjelentetni. Kérjük tehát szives elnézésüket s hogy lapunkat terjeszteni kegyeskedjenek.

A „Füstölő” szerkesztősége
és kiadó-hivatala.

„A sors játékaik.”

Beszélyek és rajzok. Irta Ács Géza.

E legújabb, 16 nyomtatott ivre terjedő, szép kiállítású, a sajtó által kedvezően fogadott mű lapunk kiadóhivatalában megrendelhető. Ára 1 frt.

Csak keresztényeknél vásároljunk!

Országos keresztény
önsegélyző és fogyasztási
szövetkezet.

Alapított 1885. évi február havában.

Czélja ezen szövetkezetnek a kereszténység anyagi érdekeit előmozdítani és fejleszteni, megtéve mindazon intézkedéseket, melyek a tagok hitelének, keresetének, gazdálkodásának előmozdítására irányulnak.

Bővebb felvilágosításokkal és alapszabályokkal készségesen szolgál a központi iroda:

Budapest, VIII. Sándor-utca 17. szám.

Bartalits Imre kiadóhivatalában

Budapest. VIII, Eszterházy utca 12. sz. a.
megrendelhetők Kassay A. következő munkái:

- A község jegyzői és körjegyzői hivatal mintákkal. 1 frt 50 kr. helyett csak 1 frt.
 - A községi bírói hivatal vagyis a községi bírák hatásköre és teendői törvénykezési és közigazgatási tekintetben. 1 frt. helyett csak 75 kr.
 - A községi előjáróság hatásköre és teendői a büntető ügyek körül. 60 kr. helyett csak 45 kr.
 - A mezei rendőri törvény a mai érvényében. 50 kr. helyett csak 35 kr.
- Börmentve küldve az összeg bekioldésekor.

— **Assicurazioni Generali.** Az életünk fekvő, a Triesztben f. évi április 27-én megtartott közgyűlésen beterjesztett igazgatósági jelentésből átveszszük a következő adatokat: — Az összes biztosítási ágakban a díj- és illetékbevetel 13.184.415 frt 60 kr-ra mevt. míg a kamat jövedelem 1.352.474 frt 64 krnyi összeget ért el. — Kártáritésül az 1886-ik évben 9.814.465 frt 52 kr fizetett ki, s e szerint a Generali által alapítása, vagyis 1831. óta nyújtott kárpótlás 197.230.155 frt 20 kr-t térszen, miből a Szent István korona országaira 36.257.142 frt 21 kr esik. — Az 1.184.519 frt 97 kr-rel kimutatott tiszta nyereségből 345.864 frt 44 kr az értékpapírok árfolyama ingadozására alakított tartalékalaphoz csatoltatott mi által ez felszaporodott 1.333.284 frt 5 kr-ra, míg e rendes nyereségekbe az alapszállásoknak megfelelőleg 58.090 frt 90 kr utaltatott, mivel az 2.229.369 frt 63 kr-ra emelkedett. A készpénz díjtartalékok 1.433.585 frt 45 kr-rel gyarapodtak és 22.918.436 frt 68 kr-t tesznek. Különös figyelmet érdemel, hogy a tulajdonképi biztosítási üzlet alig eredményezte a tiszta nyereség egyharmadát, ez eredmény ugyanis 355.899 frt 2 kr, mely a 14 milliónyi díjbevételeknek nem egészen 2 1/2%-a. Ellenben örven etesnek mondható azon emelkedés, mely az életbiztosításban mutatkozik és a melyet a lehető legkedvezőbb feltételek megállapításának lehet köszönni. Az új biztosítások, a törlések és kifizetések levonása után, 8.452.046 frt 14 krnyi gyarapodást mutatnak, melyet a biztosított összeg 97.982.833 frt 98 krnyi roppant nagy összegre emelkedik. Miután a biztosítéki alapok 1.809.132 frt 83 kr-rel emeltettek, minek folytán azok immár 35.088.149 frt 4 kr-ra mennek, mégis elhatározatott, hogy minden egyes 315 franc frttal befizetett részvény után osztalékban 300 vagyis 120 frt aranyban fizetessék. A mult évben elhunyt Korizmic László helyett az igazgató tanácsba beválasztották Jókai Mórt.

A
„FÜSTÖLŐ”

I. II. és III.

összesen 60 számból álló évfolyamból teljes számu példányokkal még szolgálhatunk:

E 3 évfolyam együtt és egyszerre rendelve meg

5 frt helyett

CSAK 3 FORINT

börmentve

Bartalits Imre könyvnyomdája

BUDAPEST.

VIII., Eszterházy-utca 12. szám.

Elvállal mindennemű könyvnyomdai munkákat.

FÜSTÖLŐ

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS és HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

FELELŐS SZERKESZTŐ: KÉNKŐ. — KIADÓTULAJDONOS: BARTALITSIMRE.

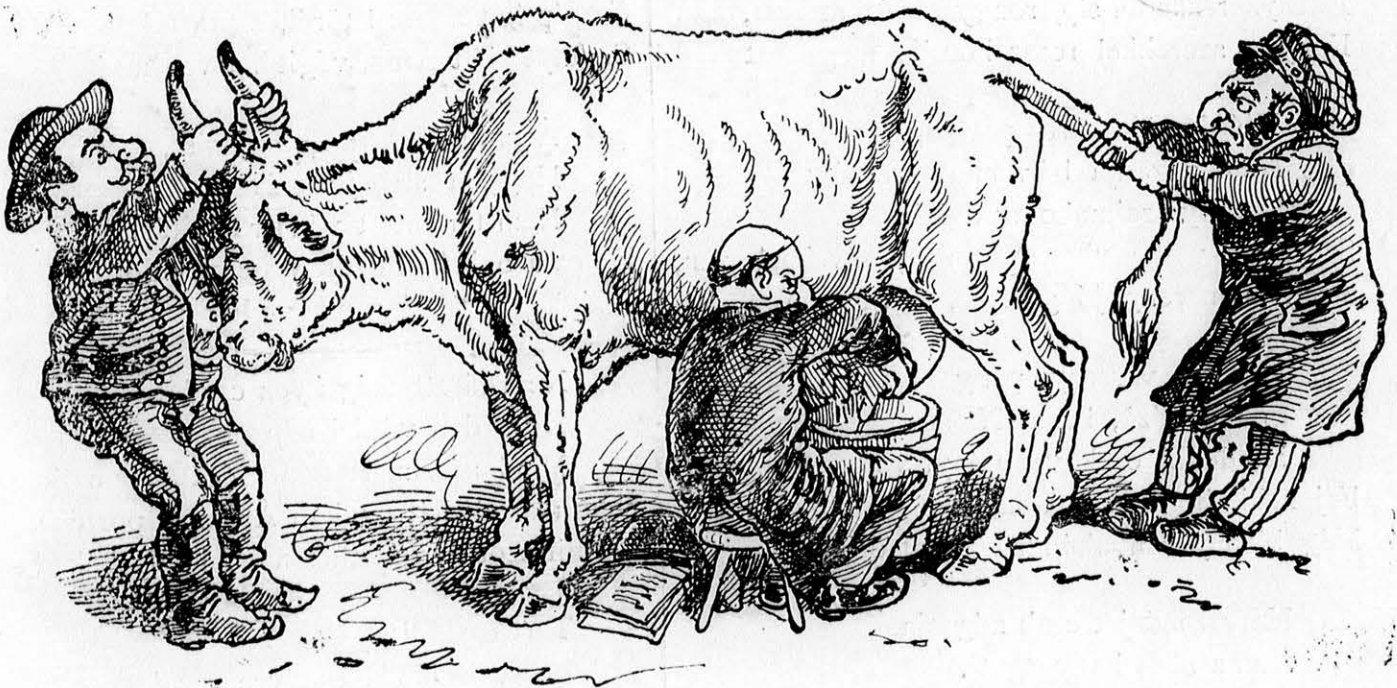
ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondsor vagy ennek
térfogata 5 kr.
Nyilttér soronként 20 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

NAGY FEJÉS.

Oly türelmes, olyan szelid,
Nem rúg és nem öklel.
Magyar ember szarvát tartja
Mind a két kezével.

Adóval és uzsorával
Él a szegény pára,
Végrehajtok dobpergése
Hajtja a csordára.

Tápláléka könytől ázott,
Biztatja a pásztor,
Adó-préses ostorával
Tisza ráhúz párszor.

Sovány a koszt, idő röpi,
Este haza hajtják,
Kaput nyitnak neki béres
Mameluk honatyák.

Szegény magyar gazda tartja
Farkát húzza Iezig,
Czinkostársa, az ügyvéd fej,
S örömeben hízik.

Idő repül, gazda kidől,
Nem tejel az állat,
Csontja, bőre marad s lábán
Többé meg nem állhat.

A nyúzó, gaz handle fája
Leszen majd a bőre,
Higyj magyarom! Tartsd! S te Iezig
Ne kiméld! Előre!

Áldott, jó e magyar fajta,
Nincs is panasz rája,
Kora vesztét nem érezi,
Itt lesz végórája.

ÁRON BUKÁSA.

— Vér nélküli, kóser ballada —

Utra indul Nemes Áron,
Ki vezeték nevét vette
Csak potom ötven krajczáron.
Edénykereskedő, sip, rongyszedés mellett,
Konyha szerekkal rossz kocsija megtelett.

Kiérdemült harc paripa,
Nem ragadja bár, mint szélvész
Sovány szalmakoszt a hiba.
Széna, zab volt egykor, most nincs, mivel már rom,
Áron is mereng jó gseften, jó vásáron.

Nagy a verseny, pang az üzlet,
Sok a néző, búsul Nemes,
Mindenki csak vasedényt vett.
Fáj neki, hogy a sok lábas, tál és bögre
Még bizony a nyakán maradhat örökre.

Harczi ménjét csak nógatja,
De az fülét hegyezgeti,
Éhes, nem volt ily rossz napja.
Vásártérhez közel huszárok tanulnak,
Atakot, alarmot trombitások fúvnak.

Riadóra, — óh Jehova!
Haját tépi, jajgat Áron,
Mint szél, vágat lusta lova.
Cserép lett a kocsi törékeny tartalma,
Segélyt kiált Áron, végítélet van ma!

Áron, s lova futna folyvást,
Hogyha Isten jó kedvében
Nem teremtett vón trombitást.
De ez a bajt látva fújt visszavonulót,
S lépkedni látták a megvadult harczi lót.

Nem látott még ilyen csodát,
Komédiát vásári nép.
Mind néz, mert pénzt ér'tte nem ad.
Nem maradt hát nyakán Áronnak portéka,
De mit szól ily gsefthez neje, hú Rebéka?

Tart családi gyűlést Áron,
Hogy mikép kell helyre hozni,
Mit vesztett a mult vásáron?
Koplaltatni kell a vén csatalót jobban.
Füleit bekötni kell a vásárookban.

Korb—ács.

Náthán románcza.

Büszke, deli, s szép volt Náthán
Mint a kép mutatja,
Ha nem viselt bútort hátán
Rüfkek bódultak, őt látván,
Irgett, forgott frakkja.

A napsugár arczrósáit,
Nehogy megrongálja
Esernyőt visz, vörös, régit,
Úgy keresi fel szép Régit,
Ki volt ideálja.

Elmerülve ábrándiba
Halad, de nem messze,
Felé ront bösz, dühös bika
Náthánon nem eshet hiba,
Találékony esze.

Esernyőt tart bika ele
Csalódva, megdőbben,

Biz' az mégis felöklelé
Nem utazott eddigelé
Potyán levegőben.

Mult az idő, Náthánt, Régit,
Rabbi összeadta.
Porontyait, Szálit, Kóbit,
Orgona síp szerint többit
Ápolgatja atyja.

Drágább.

Aragóniai Alfonz királynak egy zsidó szép festményt ajánlott fel megvétel végett. A kép keresztelő szent Jánost ábrázolta.

— Mit kérsz érte? — kérde a király.

— Ötszáz aranyat, felség!

— Ej! — kiáltott fel a király. — Te sokkal kapzsibb nyereszkező vagy és sokkal jobban nyúzod az embert, mint őseid; mert ők Jézust, a világ üdvözítőjét csak harmincz ezüst pénzért adták el.

Amerika — Galiczia — Kőbánya.

A felvidékről sok hiszékény és kába,
Szedve sátorfáját, megy Amerikába
Kivándorol, ámde nincs kincs, munka, s koplal
Visszatér hazánkba rongyban, koldus bottal.

Jön egy szomorúbb kép, komikus a tárgya,
Honjodi, Andrásí a vonatot várja.
Óh, kevés a magyar, népesíteni kell hát!
Számos lengyel zsidó betolja az irhát.

Csiklandoz
Szerte mi
S mégis r
Kaftánt, b

Bömbörömöt kiált, s lő revelver Kóbi
A sok faj- s hit-rokont alig győzik fogni.
Rituális fürdő, kóser étel, ital,
Üdvözlés után az egyik nyúz, másik csal.

Rombach és Dob utca, zsibvásár
Pedig méltóbb helyük volna a bört
Mit neki becsület! Próbál minden
Lesz handlé, senzálból nagy úr, b

Bájbölgyi Jakabné „ő nagysága“ monológjai.

Addig nyájas vadjom a cselédekhez, mig pénz
nem kér. A szhót ingyen veszthegetem. Főzetni cse-
lédnek bért még miótha Jakhab a handlérozást el-
hadjta, s senzallá csapta mogát föl, nem emléke-
zem. Hjah! A zsidónőnek vadjon thaktikája. pholi-
tikus, logikus, fíkus, und so weiter! Van szhakács-
ném, szhobalánjom, szholgálóm. Phár hétig nyáljas
vadjom hozzájuk. Khedves Rozi, aranyos, édes
Mari, szhorgalmas Teri! — mondom nekik. Khi-
menőjök van elég, Nálam nem khell semminek és
shenkinék tisztának lenni. Ebédje. vacsorája van, de
már pár hét molva meneköl mind thólem. Bért nem

adok nekik, hoz még az nap a „zupringer“! Csopa
rebach! Idj medj ez évek ótha.

Moltkor az utcán jártam. Edj, koldus kérte
tülem alamizsnát. Rá mordoltam: — Nem szédjen-
led mogodat kholdolni, a helyett, hogy dolgoznál?
Lássd az Úristen is hat napig dolgozott, és a he-
thediken pihente mogát! S mit felelt az akhasztófa?
— De ő sem kezdte ójra a másik hétfőn.

Muszkafaló.

Tudni való, hogy a zsidónak nagy a szája, de
parányi a bátorsága, gyáva — Háboruban hátul megy
(ott is mint liferáns, a geseftért), s ha falni kell,
az első. A mostani népfelkelős világban ép' e tu-
datnál fogva annál nagyobb álmélkodást és megle-
petést szült egy vendéglőben mellét verdeső jakhecz
hetvenkedő.

— Miótha népfelkelő vadjom, — kiáltott a
természet által testbelileg is elfintoritott Khóbi —
minden nap öt-hat muszkat eszem meg. Hát még
ha ide jönnek! S hősilleg vicsorgott

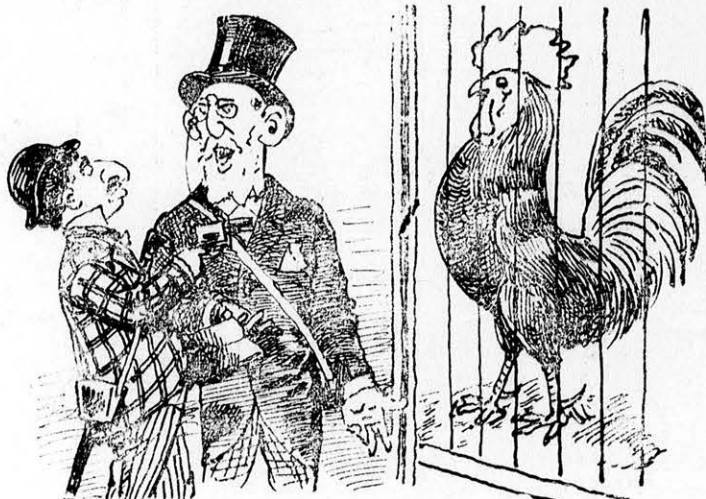
— No, azokat a muszkákat (heringeket) fel-
falhatod, de ha majd az igaziak itt lesznek, téged
csak a véginségben ennének meg, mert tőled el menne
a gustusuk.

oz sok orrot, sertés szag Kőbányán,
millió légy szemtelenül szállván.
mi ez ahhoz, ha vonat érkezik?
botot, bútort utazók leveszik.

ártér tömve,
örtönbe',
ent, tán nyer?...
börziáner.

Hasonlatosság

Sorban bámulja Lenkei Izidor és fia Samu az állatkerti szárnyasokat. Midőn egy kakashoz érnek, a táti rátekint éhes magzatára.

— The Samu, olyan ez a böszke khokas, mint the.

— Tháti, ne csokolódjon! Edj állathoz hasonlítja engümet. En döhös vadjom. Adjon lövöm ezt a khokast.

— Bhaland! Láthod, az a khokas nem ijedte meg a reveleredetül, de ha the rád ezéloznának, bizomosan lábodba szhálná a bátorságod.

Kalocsai fricskák.

Városi-képviselők tanakodtak: mint legyen illön

Hozni határozatul, váltani ugy az adót?

Hús s bornál, ne legyen a nép zaklatva zsidótul? —

Küldötség méne, kötni a lért, odafenn.

Megjárták az utat, bíró s jegyző Budapestre . . .

Hagyva a népre megint: talmudi ügykezelést!

Nagyúri asztalhoz szoktak sokan ülni ebédre:

Tálmyalogatni szokott nagy m a m e l u k k o p o n y á k !

Városi pénztárunk szelel, abban nagy az üresség . . .

Nem csoda: n'pünknel v á n k o s u p ó t a d u l é k .

Hallani majd mindig felhozni a nagyraudózást. —

Kár lányom, szólnod, jobb, ha nem is feszelepsz,

S nem piperézed fel magad oly sokréti ruhával, —

Melyre kivetni adót kellene még eleget.

Kósza tekergőt látni, ha vágyol czondra mezekben:

Délt követő órán túl igyekezz oda csak,

Hol hosszú tógások nyújtnak bő alamizsnát,

Büvet sok léből: égiből ám keveset!

Igy szaporul számban, nálunk, dolgot kerülő r a j . . .

Láthatsz mindennap rajzani ott eleget!

Hivjad csak fátvágni, avagy más munka, dologra —

Válaszul azt veti fel: Jobb nekem élni emigy!

Van „Polgári körünk“-nek díszes két matadorja;

Bár o l l ó ezimerük, ám uszorát gyakorol,

Pál úgy, mint J á n o s, testvérként tisztelik egymást,

Mindketlen „Nemzet“ hü, avatott lovagi.

Bár egyikük séntil, megvrte a H o n - G e n i u s z a ,

Mert a közös jármot hordani ő nekik élv!

Naphosszat láthatod a „Kör“-ben sülve, kenyélni;

S nagy tüzzel védnek ellenes érveket ök!

Demokrit.

Zsidó vendéglőben.

— Hát egy-e fölséges ithal ez? — kérd
Mojse korcsmáros vendéget

— Megkell vallani, — mondja a vendég, hogy
a bennelevő viz fölötte jó, csak az a kár, hogy több
bort nem töltött bele.

Megnyugtatás.

— Doktor úr, segítsen mogomon, megharapt
engümet edj antisemita döhösségü kotya. Félek, hogy
viziszonyba esem bele.

— Mi a foglalkozása?

— Nüs, hát nem ismer. Borkereskedü vadjom

— Ne tartson semmitő! Mint borkereskedő
nem eshetik viz-iszonyba.

Épülő zsidó ország.

Ha így haladunk a filosemitaságot, elzsidósodást illetőleg, legközelebb az ezredéves ünnepélyre diszes, s világra szóló palotája fog diszteni Magyarország fővárosában a magyar zsidó királynak. A nyúl bőr czimerrel ékeskedő trónon Wahrmann Mór fog uralkodni, Falk Maxi pedi alázatos szolgaként fogja a tönkrejutott magyarokat hajtatni Zsidóország építésére.

A VALÓDI DIPLOMATA.

Egy francia író azt állítja hogy a valódi diplomatának hidegnek kell lenni, mint a jég szilárdnak, mint a kő, kandinak, mint egy újságíró, némának mint a hal, bizalmatlannak, mint a fősvény okosnak, mint a kigyó, fűgének, mint a nyúl, szivtelennek, mint a hóhér.

— — —
Ja!

Egy zsidólánynak udvarolt, de nem komoly célból a keresztény jogász, de csakhamar beleunt a sógor nyelvének nyöszörgésébe, s kifakadt.

— Bolond maga Róza!

— Ja! Freulich! — felelt a kassir fiaja — Csak a kár, hogy szarvaid nincsenek! — Ja, das ist wahr, ganz natürlich!

Dalfi dalai.

Aufsreiben, hitel járja
Becsület már nem divat,
Úszik, fheszit a hitelben,
Mig baland van, a ki ad.
Milliókhal, mint lapdával
Játszanak miniszterek,
Háborúban sokat fogyaszt
Biz' a közös hadsereg.

Közös ügyek tárgyalója,
Tudós delegáció
Azt tartja: adót főzetni,
Él a madjar náció.
Bent a nyomor, künt ellenség,
Küszürüli ránk fogát
Vigaszul még a bölcs kormány
Keserü labdacsojt ad.

Csak hetvenkét milliócska
Lenne a hadi hitel,
Vakhulj madjar! Nyomoruság
Az, mi megöl. Ezt hidd el!
Pholitikos vadjok, addig
Mig baj nem lesz: sipholok.
Drága éltem féltem, s ha baj
Lesz, muszkákhoz phártolok.

Keserü humor.

Egy vidéki színházban az első szerelmes jutalomjátékan ürességtől ásitozott a színház. A darabban egy színész halk hangon valami hirt mond a hősnék, mire az keserü humorral így szól:

— Beszelj hangosan, hisz' úgy sincs senki itt, ki hallaná.

Antisemita gyöngyök.

Herder a humanus embereknek e virága „Ideen zur Geschichte der Menschheit“ című munkájában ezeket írja:

„A ministerium, melynél a zsidó mindent kivisz; a háztartás, hol a ruha és pénztár kulcsai zsidóra bízatik; a megye, vagy kerület, melyben a legfőbb ügyeket zsidók viszik; az egyetem, hol a zsidók, mint az ifjúságnak kufarai és pénzkölcsönzői türetnek, kiszáritani való pontimi mocsárok.

Mert a régi közmondás szerént: hol a dög fekszik, oda gyűlnek a sasok s a hol mi rothad oda csimpaszkodnak a bogarak és férgek.“

* * *

Klüber a német jogbölcész kitűnő tollával a következőket öröközte meg:

„A zsidóság egy politico-vallási felekezetet a rabbinusok szigorú theocraticus kényuralma alatt. Valami összeesküdt társaságot képeznek ők a közéletben és kereskedésben éppen úgy, mint saját népnevelésük — és kasztszerű csa'ádi köreiből. Általában a vallási gőg az, mely a zsidóság szellemét jellemzi; elhitetik magukkal hogy ők az Isten választottai, kiemelve minden nem zsidó (gojim) felett s természetileg és erkölcsileg különbözők ezektől, kiknek sorsa az, hogy az utolsóig kiirtassanak. A zsidóságot, amint az szemek előtt él és mozog. tökéletes állampolgári rangra emelni, teljesen egyenlő jogokban részesíteni a többi polgárokkal, kik az állam ellenében hasonló harcot nem viselnek — éppen annyi volna, mint ama bajt, a mely kölcsönös küzdelmet idézi elő, rák fenévé változtatni át.

* * *

Balzac szerint: Az isten nekünk két szárnyat adott az egyenességet és a tisztaságot. A zsidók e két szárnyal nem bírnak.

Roxer.

Furcsa kérdés.

A számos gazságok miatt Jehova által örültséggel büntetett Icziget akarta meglátogatni oldalbordája a Rebeka mameleben. Meg is kérdezett egy bérkocsist.

— Hallja moga, menjiért viszi el engümet a Lipóth mezűre?

— Vissza is tetszik jönni? — kérdi flegmatikusan a bérkocsis.

Zsidókat jellemző csúf-nevek:

Kalocsa, híres városban is vannak 50 krajczáros: Bátori, Vajda, Berkes, Mezei, Garai, Révai stb. magyarokká vedlett zsidókon kívül, népünk által, jellemző nevekkkel elkeresztelt Jebuzeusok is, mint: Semide-semoda, Mafla, Szomorú-mérge, Erőszakos, Kuczkós, Torkos, Lóbór, Szűkenélő, Ké-

sőnjött, Náthás, Lusta, Sómi, Nának, Daru-Becsali, Birka-szemű, Kisfüles, Jámbor, Nagyfüles, Ovodás, Lúcs'ábú, Rézfogú, Lángoshátú, Nyakigiáb, Rapi, Vöröskakas, Gagele stb. Az illetén építhetőkből aztán bátran választhatnak magoknak a többi zsidók is.

HOL VANNAK AZ ELVEK?

Minap, amint végig kicsipettem
Föl — s lejárva, új lakást kerestem:
Sok a fényt kizárja,
Megvilágít egyet egy kis lánynak
Sötét szeme párja.

Egész eszem a szememben hágott,
Hogy ne venném ki e menyországot,
Hol a Cherub izbe,
Hogy megpillant, nemcsak ki nem zár, de
Még ő maga hív be?

Sokat én még máshol sem kívánok,
Hát még, ahol ily szépek a lányok!
De a szemem rajtok,
Hogy zsidó ne légyen, mert én ennek
Hasznot soh' sem hajtok.

S még csak nem is kellene állnom részbe,
Hogy látásból átmenjek néz és be.
S óh, én szegény kába!
Pár nap mulva hallom, hogy fejszémet
Vágtam biz rossz fába

Hollószín haj, gyöngy fogsor, szép termet
Két tűzes szem ástak alám vermet.
S az ember csak lássa!
Mikor félig elbódulok, hallom:
Mojzes a vallása...

De mikor ezt még csak nem is sejtém!
Jól hallok e? Még egyszer kiejtém
Nchezen a kérdést.
Régi válasz... Fontoskodva tettem
Hátra egy pár lépést.

De a zsidóbarát, a kisértő
Azért ördög, mert csaláshoz ért ő:
„Mondd neki: Szeretlek,
— Sújja halkán — mint a ruhák, hisz csak
Olyanok az elvek...”

Ha külbőrhöz hasonlók az elvek,
Azt gondoltam egy perczig: megvedlek;
De másiban érzem
Antisemitává tett minden ruhában
Az isten egészen.

S hogy kis tápot tegyek e jó tűzre,
A vélt mennyből magam számúze.
Nem, hol kerepelnek;
Hol tetteknek voltak és lesznek rugói:
Ott vannak az elvek.

K—y.

Furcsa.

— Különös ez a mostani világ! Az igazság istenasszonya bekötött szemeinél fogva nem láthatja az igazságot; a bírók pedig a szemek elé tartott számos törvénykönyvtől.

Kóser mondások.

A barátság olyan, mint az esernyő: rossz időben megfordul.

Az élet olyan utazás, melyre nem adnak retour-jegyet.

Minél gazdagabbak az írók, annál szegényebb az irodalom. A mi irodalmunk igen gazdag lehet!

Jól megfelelt.

— Hodjan? — kérdezi a meggazdagodott bankár egy diszebédén a mellette ülő tudós egyetemi tanártól — a bölcsészek fácán húst esznek?

— Miért nem? — válaszolt a tudós. Avagy azt hiszi ön, hogy a fácánokat csak az ostoba emberek számára teremtette az Isten?

Aggódás.

— Vannak gyermekei szamszéd? — kérdi a csalásairól híres gabonakereskedőt egy keresztény.

— Edj leánya, de szeretnék egy fiút, mert félek, hodj kihal a Kohn familia.

Bökkenő.

— Nü, hát khészen volnánk Csacsádi Iczig borátom. Az enyém Róza leánjom todja nadjon szép, báljos mövelt. Az eskövöre fertig vadjonk, honem todja, a nedán (hozomány)-ból két hundert gülden hiányozza mogát. Nü, de se baj! Majd adhok róla válthú.

— Azt gandolja moga, hodj én csokh szivvel birok? Hát a sötni valóm elmente? Majd adok válthút én is arról hodj e-ly év mulva, ha a kétszáz florin meg lesz, elveszem a Rózi k.-a. t

Az adós politikája.

Nagy betegen feküdt az adósságokban úszó István gazda Elhivatta tehát magához az uzsorászkodásáról megyszerte híres Rixer zsidó orvost. Midőn a doktor a rendelvény megírása után távozott, odaszól a kórágy mellett álló Gábor gazda a beteghez:

— Ugyan már hogy hivathatott kigyelmed jordán orvost, hiszen az minden keresztényt a más világra küld?

— Hát tudja kend, — válaszolt a beteg, — Rixernek nagyon sokkal tartozom. Érdekében áll, miszerint mielőbb felgyógyuljak, hogy adósságomat munkám által megfizessem neki.

A poffleves ára.

Bíróság elé állították Tenyeres Mihály antiszemita népfelkelőt, ki Szécsényi Pinkász, híres uzsorásnak, a visszaadott kölesönön és kamatain kívül még egy csattanós ötössel is kedveskedett. A bíró a panaszló Szécsényihez így szól:

— Önt a vádlott Tenyeres Mihály egyszer arczul ütötte. Mennyit kíván fájdalomdíjul?

— Üt florint szoktam khapni khérem bhiró ór! — válaszolt a kérdésre Pinkász.

— Tiz pöngő nem a világ! Ne még egy, átkozott jordánja! — kiáltott Tenyeres gazda s Pinkászt másik felén pofon vágja s a tiz forintot leszúrja a bíróság asztalára.

Pinkász meglegedetten távozik.